

# דומאן מצחיק, אבל בדצינות

בניגוד למה שאתם חושבים, הארון האשם תמיד, הלא הוא יאיר ניצני, הוא איש מאוד רציני, כשהוא רוצה. כל יום כבוקר הוא הולך לעבודה הרצינית שלו כסמנכ"ל חברת התק"ל



יאיר ניצני  
גם גני תמיר צחקו

לימים הד ארצי, והוא עושה עבודה רצינית וגם נפגש באופן רציני עם הרבה אנשים רציניים. ורק לפעמים, כשצה"ל קורא לו, הוא הולך לעשות מילואים בתחנת הרדיו הצבאית שלנו, ושם הוא יוצא מן הרצינות שלו ומשתולל גם לפני המיקרופון וגם במדרגות ובחדרים של התחנה. כל מי שרק מביט בו מת מצחוק. כך גם קרה לכוכבת העולה של גל"צ, גני תמיר. היא הביטה ביאיר וצחקו, ויאיר הביט בה וצחקו, ואחר כך הם הלכו משם הביתה וצחקו וצחקו. עד שפיתאום הם הבינו שהרומאן שלהם הוא מאוד רציני, וזה הצחיק אותם נורא-נורא. אז הם שוב צחקו, אבל המשיכו לאהוב האחד את השני ממש ברצינות.

## נוסעים, נוסעים

השפיון הירושלמי שלי היה נרעש: "דרור חריש, בנו של יוסף חריש, היועץ המישפטי לממשלה, נוסע לאמריקה לתקופה ארוכה." ישבתי וחשבתי מה אני יודעת על דרור חריש. אז ככה: האיש הוא עורך דין במיקצועו, הוא נשוי עם שרה, שהיא בתו של אריה ציביץ, מי שהיה בעל קולנוע סמדר בירושלים. שרה, כך הוסיף השפיון הנמרץ, נמצאת בחודשיהריון מתקדמים, ונכדו החדש של יוסף חריש יהיה, כנראה, בעל רכובן אמריקאי. זה כבר היה יותר מדי, וחיובי דרינגרונג למישפחת חריש הצעירה.

"שלום, את דרור חריש?"  
"הוא לא בכית. מרבית גליה, בתו."  
"בת כמה את, גליה?"  
"בית 14."  
"יש לך עוד אחים?"  
"כן, יש לי אח בן 10, שקוראים לו ארנון. ואתם נוסעים לחוץ-לארץ, גליה?"

# סוד העשירים: איך עושים כסף?

הריילת הזמינה את האיש לכיתה. היא טרחה והכינה ארוחת-ערב מפוארת. סופר בא, אכל, שתה, פיטפט קצת, צחק קצת, עד שהגיעה העת לישון. השניים נכנסו למיטתה של הריילת ושם, למרבה פליאתה, הוא נתן לה נשיקת לילה-טוב, טובב את ראשו ונרדם מיד. היא נכנסה מיד לחדרות, והיתה בטוחה שאי נה די יפה לטעמו של האיש האגני, אבל אחרי-כך, כששאלה אנשים עליו, אמרו לה שאולי הוא כלי כד דתי שאסור לו להתעסק עם נשים. על סופר מספרים גם כי הוא מגיע מדי פעם ללונדון, ואז אינו שוכר חדר במלון, אלא הולך לחברים. אלה אינם גרים בדירת-פאר, אלא ברירה קטנה בת שני חדרים בסדי-הכל. עובדה זו אינה מפריעה לסופר, וכשמגיעה שעת-השינה הוא אינו מתבייש, פורש בסלון שקשינה והולך לישון. את סופר אפשר לראות לאיפעם בציריך, כשהוא ממתין בתחנת הרכבת החשמלית. אין הוא נוסע אף באוטובוס הציבורי, מכיוון שזה יותר יקר מהרכבת. כך, ידידי, נעשים עשירים.

מי שקרא בימים האחרונים, כמוני, את הידיונות על דוד סופר, אישה-העסקים הישראלית, על מעלליו בכורסה של ניריורק ועל החשד שהרוויח ארבעה מיליון דולר, בווראי-שאל את עצמו, כמוני, איך אדם נעשה כל-כך עשיר? אז אני אספר לכם כמה סיפורים היכולים להסביר. אולי תלמדו. קודם כל, רצוי שלא לפזר את כספכם לכל עבר ללא חשבון. דוד סופר, למשל, למרות עושרו הרב, ידוע כחסכנות מבוקרת וקפדנית. הוא אינו טס תמיד במחלקה הראשונה. פעם, כאשר עלה לטיסה, ביקש מן הריילת שתדאג להביא לו אוכל כשר. הארוחה לא הגיעה, משום-מה. הריילת חשה שלא בנוח מול הנוסע הרעב, ורצה להביא לו מטעמים כשרים ופרווה מן המחלקה הראשונה. תוך כדי דאגה ויצאת-דופן התיידדה הריילת הנאה עם אישה-העסקים, ואף נתנה לו את מיספר-הטלפון שלה, בבית, וביקשה ממנו שיתקשר, אם יהיה בארצות-הברית. לא עבר זמן רב, והיא קיבלה שיחת-טלפון.

## תלונות מהסוג השלישי

גברת אחת הלכה להתלונן במיטרה שאחיה קורא לה וזנה כבר הרבה שנים, ועכשיו היא ממש לא יכולה לסבול את זה יותר. והיא רוצה שהמיטרה תעשה משהו בנדרן. הקציין, שקיבל את התלונה, התאפק בקושי מלצחוק בקול רם. כי הגברת המתלוננת היא בת 80, ואחיה הרשע הוא בן 82. למה הוא קורא לך וזנה, שאל אותה הקציין. "כי פעם, לפני 40 שנה, כשאני בעצמי הייתי בת 40, נאנסתי. מאותו היום הוא קורא לי וזנה, ואני מוכנה לעשות הכל כדי שהוא יפסיק לעשות לי כושות." הקציין קרא לאח והיה בטוח שהאח יכחיש את הסיפור המזור. אבל האח הגיע, אמר שזה נכון שהוא קורא לאחותו וזנה, ואף הוסיף שהוא מוכן ממש כרגע זה להפסיק את העניין, אבל יש לו תנאי. מה התנאי, שאל אותו הקציין הנדהם. "שהיא תעביר את דירתה על שמי", אמר האח. "אני לא רוצה שאם היא תמות, הדירה תעבור למישהו אחר." זה שהוא מבוגר מאחותו בשנתיים, ושהם שניהם בגיל 80, לא הפריע לו. מישוהו, כנראה, סיפר לו שגברים חיים בלי סוף. מי אמר שבמיטרת-ישראל לא מבלים טוב?

## הילדה

## הקטנה

## שוב

## מתחתנת

במישפחת פורן שימחה רודפת שמחה. חתונה אחת, לירת נכר ראשון, חתונה של הבן, לידת נכד שני, ואחרי זמן קצר לידת נכד שלישי, ועכשיו שוב חתונה. גילי, הבת הצעירה של עדה ואפרים פורן, שבתוך המישפחה עד היום קוראים לה "הקטנה", למרות 28 שנותיה, נישאה לפני שש שנים למוסיקאי צעיר וילדה לו בן שהוא כיום בן 5, ושמו עדי. אבל החיים עם המוסיקאי עלו על שירותו, והחבילה התפרקה. גילי נשארה עם הבן עדי, למדה ועבדה, ומצאה לה ללא קושי כמה אהבות. אבל הפעם כבר היתה והזירה הרבה יותר

"כן, אנתון נוסעים מחר (יום שלישי) לשנה וחצי לאמריקה."  
"למה אתם נוסעים?"  
"אני לא יודעת. אנתון נוסעים ללמוד, אני לא יודעת מה ההורים יעשו שם."  
"ואמא בהריון?"  
"כן, היא בחודש השישי."  
"תודה גליה. ונסיעה טובה!"



דוד סופר  
שקשינה בסלון

האורחיים שעורכים שם. ואם קפריסין, או למה לא גם ירחיבש בחו"ל. מה שהם החליטו זה קודם-כך לצאת לירח-דבש באיזו ארץ אירופית יפה, ואחרי-כך, בדרך חזרה הביתה, הם יעצרו בקפריסין ויתחננו בעריית ניקוסיה, ורק אחרי



עדה ואפרים פורן עם בתם  
הרבנות מחליטה מי יתחנן עם מי? אז יש קפריסין!

כך הם יעשו מסיבה גדולה לחבריהם ולחברותיהם ובני-מישפחתם, כאן, אצלנו בישראל. הכל כבר מסודר. החברים והקרובים מתבקש שים להתחיל לדאוג למתנות, כי החתונה-מסיבה בארץ תיערך במחצית מאי.